

Spis treści

Do logopedów	7
Wprowadzenie	9
Dzieci lekko jękające się	15
Lekka postać jękania	17
Włączenie do grupy jako sposób na dokładną diagnozę problemu	22
Diagnoza różnicowa między jękaniem a normalną nie płynnością mówienia	25
Obserwacja mowy dziecka w różnych sytuacjach społecznych	27
Bezpośrednia rozmowa na temat jękania jako kolejny etap diagnozy	30
Terapia dzieci lekko jękających się – główna idea	32
Modelowanie lżejszej postaci jękania	36
Pogłębianie procesu diagnozy: dalsze poznawanie dziecka	39
Bezpośrednia praca terapeutyczna	41
Sposoby wzmacniania płynności	47
Podsumowanie	55
Dzieci jękające się w sposób umiarkowany	57
Charakterystyczne cechy umiarkowanej postaci jękania	59
Program terapii: stopniowe dążenie do bezpośredniej konfrontacji z jękaniem	61
Pierwsza konfrontacja z jękaniem	63
Udawanie jękania jako metoda desentyzacji	69
Poznanie stylu funkcjonowania emocjonalnego dziecka	71

Praca nad rozpoznawaniem stanu napięcia i walki podczas jąkania się	74
Praca nad zmniejszaniem liczby powtarzanych sylab lub długości przeciągania dźwięków	77
Podsumowanie	81
Dzieci jākające się w sposób znaczny	83
Najtrudniejsza postać jākania	85
Idea trzech sposobów mówienia	87
Lokalizacja miejsca napięcia	92
Pierwszy etap pracy nad modyfikacją jākania: modyfikacja po bloku	94
Drugi etap pracy nad modyfikacją jākania: modyfikacja w trakcie bloku	96
Krótki kurs łatwego jākania dla terapeutów	98
Celowe włączanie udawanego lekkiego jākania do zwyczajnej mowy	100
Refleksje na temat form kontaktu fizycznego z dziećmi podczas pracy terapeutycznej	101
Modyfikacja prawdziwych trudnych zajāknięć	104
Rola rodziców w terapii dziecka	108
Wzmacnianie płynności	110
Budowanie niezależności	112
Współpraca z rodzicami	115
Współpraca z rodzicami	117
Rozmowa na temat przyczyn jākania	125
W czym rodzice mogą pomóc?	131
Współpraca z nauczycielami	137
Zakończenie	147